



Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

28. Dies Februarii. Nemo quàm benè vivat, sed quàm diu curat, cum omnibus possit contingere, ut benè vivant, ut diu, nulli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

28. DIES FEBRUARII.

Nemo quām benē vivat, sed quām diu
rat, cum omnibus possit contingere, u
benē vivant, ut diu, nulli. *Senec. ep. 22.*

Finiti L
mensis
brevitas.

UNo adhuc per hunc annum vi
xisti mense, & si calculos sub
ducas annorum, fortè diu; sed
an etiam bene? Nulli diu vivere, est in
tegrum, bene, omnibus est arbitarium. Revoc
in memoriam totum per hunc mensem, anteactum
tempus, & invenies, ut reliquos omnes anteceden
tes annos, & sic hunc effluxisse mensem. Ut pono
æstimes inæstimabile pretium temporis, & obstu
pescas pernicissimam ejus velocitatem, quid sit tem
pus inquire. D. Augustinus (*a*) id solum putat quo
præsens est, hæc est, punctum. Hiccine ergo est ahe
neus ille murus? hæc columna, saxumque immo
bile, quo nostra hæc, scilicet dum hic nugamur, bea
titas fulcitur, superbit, stabilitur! Hujus inquam a
picis natura in eo posita est, ut esse valeat, si quid sit,
nisi desinendo; nam quo facto id esse putemus, quod
minime constat aliquando, eo que impetu desinit, ut
teneri nisi puncto temporis nequeas, quod ipsum di
ritur, fugitque dum tenetur! Siste si potes vel diem
integrum, illam quam gustas attonitis faucibus lauti
convivii voluptatem, dumtaxat per horam ne fluat,
inhibe, morain huic mensi Februario jam desinenti,

brevem

(a) *I. Conf. 27.*

Februar.

Tessera.

159

brevem pone. Frustra es: te tempus citius secum abripier, quām ut tecum subsistat, & in suum exitium currere intermittat.

II. Et huic momento immortales annos; salutis nostræ summam huic nihilo vili, ac misero beatam postponimus? Huic sacrificamus cæci, ac stolidi, quidquid Christus suâ morte; ac vitâ comparavit? Quis lætum noctis unius somnium, annorum centum supplicio non liceat? Quis æterna viscerum tormenta, subamari cibi levi molestiâ non redimat? Stilla oceanum? æternitatem semihora? arenæ grano, totum quantum est cælum? Hoc tamen quidquid est tam exile, ac breve, inter digitos nentis trajicitur, sed nentis aranearum telam, & in prædam muscarum intestina sua evolventis. Tot suspiciones, curæ, machinamenta, metus, cogitationes, tam temerè, tamq; improvidè, inscienterque fusæ, suspensæ, catenatæ, implexæ, hæc inquam nostra sunt plerunque studia, labores, & cursationes in auras, in vana, in nihilum, quibus in hoc vitæ individuo apice sciendo, curando insanimus, æternitatis imminentis vertici nostro prorsus immemores nobis interim pereuntis.

III. Sed labilis nostri temporis rationem nihil tam breviter, & dilucide subjicit, ut hæc pauca Jobi verba. (a) *Umbra transitus est vita nostra.* Est enim umbra nihil proprius quām ipsum nihil? at umbræ transitus, minus etiam aliquid ipsa umbra, cuius instar, dies nostri fugiunt. Ut enim rupi firmissimæ imposita ex ære statua, perennitatis speciem quandam refert; sic multo magis temporariæ mutabilitatis ejus statuæ umbra, utpote mobilis, varia, nunc major,

nuuc

(a) *Sap. 2.*

nunc brevior interdum nulla; stat enim illa ære omni perennior, æternitatis moles, invitis turbinum, vicissitudinum flatibus; dum umbris etiam versatilior hæc vita, plures multo, quam luna, & Euripus, valetudinis, voluntatum, & quod est maximè lugendum, probitatis decessus; jactationesque tum patitur, tum amat. Non opus est vetera repetere, se quicunque unum in medio ponat, in modo vel unum quemcumque maluerit vitæ suæ diem, & quam fuerit labilis, jactabilis, inconstans, disparatus, attendat. Denique sic umbra imago est corporis, & vitæ hæc nostra æternitatis, ut pertinaci obstinatione suo archetypo utraque aduersetur, dum lævum dextro, sinistro extrum, æternum brevissimo, incomparabile minimo, vilissimoque repræsentat. Unum tamen est missiarum, quibus in hac vita involvitur non levitas, quod occasio est, ac fermentis beatæ immortalitatis, de quo sequenti die. Interim dum tempus perniciissimè fluit, ne salutis promovendæ tibi occasio effluat, Deum ora quilibet horâ, nam

Transit ut unda fluens, tempus, Et hora ruens.

* * *

* *

I. DIES